

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ
ที่มีต่อความสามารถทางการพูดสื่อสารภาษาจีนเพื่อการสอนสำหรับนักศึกษาครู

**The Effects of Task-Based Learning Activities Combined with
Feedback on Chinese Speaking Communication Skills for Teaching
among Pre-service Teachers**

ปิยนารถ ปิยสาริต

PIYANART PIYASATIT

คณะครุศาสตร์ สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์

School of Education, Panyapiwat Institute of Management

E-mail piyanartpiy@pim.ac.th

Received: 15 April 2025 / Revised: 27 May 2025 / Accepted: 6 June 2025

บทคัดย่อ

การดำเนินการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการพูดสื่อสารภาษาจีนเพื่อการสอนก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับสำหรับนักศึกษาครู และ 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัย คือ นักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาจีน ที่ศึกษาในรายวิชาไวยากรณ์ภาษาจีน จำนวน 18 คน เลือกโดยวิธีการเจาะจง (Purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ 1) แบบทดสอบความสามารถทางการพูดสื่อสารภาษาจีนเพื่อการสอน และเกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบริค และ 2) แบบประเมินความคิดเห็นที่มีต่อการใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และวิเคราะห์เชิงปริมาณโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และสถิติทดสอบ Wilcoxon signed – rank test

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถทางการพูดสื่อสารภาษาจีนเพื่อการสอน หลังจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อวิเคราะห์รายองค์ประกอบ พบว่า ความสามารถในการออกเสียง มีคะแนนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความสามารถในการใช้ไวยากรณ์ ความสามารถในการใช้คำศัพท์ และความคล่องแคล่วและการใช้ภาษาในการจัดการชั้นเรียน มีคะแนนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) ผลประเมินความคิดเห็นของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับอยู่ในระดับมากที่สุดในทุกด้าน

คำสำคัญ ความสามารถทางการพูดสื่อสารภาษาจีนเพื่อการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยภาระงานเป็นฐาน การให้ข้อมูลย้อนกลับ นักศึกษาครู

ABSTRACT

The objectives of this research were: 1) to compare Chinese speaking communication skills for teaching before and after implementing task-based learning activities combined with feedback for pre-service teachers, and 2) to examine learners' perceptions regarding the implementation of task-based learning activities combined with feedback. The sample group, selected through purposive sampling, consisted of 18 undergraduate students enrolled in the Chinese Grammar course in the Bachelor of Education, majoring in the Teaching Chinese Language Program. The experimental tools included lesson plans for task-based learning activities combined with feedback. The data collection instruments were: 1) a test of Chinese speaking communication skills for teaching and rubric scoring criteria, and 2) an opinion evaluation form regarding task-based learning activities combined with feedback. The data were analyzed qualitatively through content analysis and quantitatively using descriptive statistics and the Wilcoxon signed-rank test.

The research findings revealed that: 1) Chinese speaking communication abilities for teaching after implementing task-based learning combined with feedback were significantly higher than before at the .01 level. When analyzing individual components, pronunciation ability showed significantly higher post-test scores at the .05 level. In contrast, grammatical ability, vocabulary usage, fluency, and language use in classroom management showed substantially higher post-test scores at the .01 level. 2) Students' opinions regarding task-based learning combined with feedback were at the highest level in all aspects.

Keywords: Chinese Speaking Communication Skills for Teaching; Task-based Learning Activity; Feedback; Pre-service Teacher

บทนำ

การจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนทุกระดับการศึกษาให้มีความรู้ มีทักษะและคุณลักษณะที่จำเป็น โดยสมรรถนะสำคัญ ประกอบด้วย ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ การแก้ปัญหา การสื่อสาร การร่วมมือกับผู้อื่น ความคิดสร้างสรรค์ การใช้ทักษะชีวิต การใช้เทคโนโลยี (สำนักงานบริหารการมัธยมศึกษาตอนปลาย สพฐ., ม.ป.ป.) อีกทั้ง การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมีความสอดคล้องกับ

การพัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 และการปฏิรูปการเรียนการสอนในยุคประเทศไทย 4.0 ที่มุ่งเน้นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความหมาย มีบทบาทในการเรียนรู้มากขึ้น (โชติวัน แยมขยาย, 2566) ซึ่งเป็นทักษะสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถปรับตัวและประสบความสำเร็จในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ในการผลิตครูภาษาจีน จึงจำเป็นต้องพัฒนาสมรรถนะด้านการสื่อสารภาษาจีนควบคู่ไปกับทักษะการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ นักศึกษาครูสามารถเป็นต้นแบบและถ่ายทอดความรู้ภาษาจีนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ในปัจจุบันภาษาจีนมีบทบาทต่อตลาดแรงงานของไทย โดยแนวโน้มความต้องการบุคคลที่มีความสามารถในด้านภาษาจีนยังเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งทุกสายงานต่างก็ให้ความสำคัญต่อทักษะทางการสื่อสารภาษาจีนมากที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะทางการพูด (ปิยนาล ปิยสาธิต, 2564) จากการศึกษาพบว่า นักเรียนไทยส่วนใหญ่มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับโครงสร้างประโยคภาษาจีน แต่ไม่สามารถใช้ภาษาในการสื่อความหมาย แลกเปลี่ยนทัศนคติได้ เนื่องจากอิทธิพลจากการเรียนการสอนของครูที่เป็นลักษณะผู้สอนสื่อความทางเดียว และเน้นการถอดความจากภาษาไทยเป็นหลัก (บัณฑิตกาญจ ตั้งภากรณ์, 2565) นอกจากนี้ ครูภาษาจีนในไทยกว่าร้อยละ 46.15 ใช้วิธีการสอนแบบอธิบายและฝึกฝน ร้อยละ 38.46 ใช้วิธีการสอนแบบแปลไวยากรณ์ และครูผู้สอนมักเลือกใช้ภาษาไทยเป็นหลักในการสื่อสารกับนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 49.51 (ธีรพงศ์ แก้วมณี และ วรธนา เหล่าเขตกิจ, 2567) สภาพการณ์ดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าวิธีการสอนของครูไทยยังคงไม่เอื้อต่อการพัฒนาการสื่อสารให้กับผู้เรียน และการเลือกใช้ภาษาไทยเป็นหลักในการสื่อสารในชั้นเรียน ส่งผลให้นักเรียนขาดโอกาสในการฝึกฝนการใช้ภาษาจีนในสถานการณ์จริง ปัญหานี้จึงนำไปสู่ช่องว่างระหว่างความต้องการของตลาดแรงงานที่เน้นทักษะการพูดสื่อสาร กับความสามารถจริงของผู้เรียนที่ยังคงอยู่ในระดับที่จำกัด ดังนั้น การพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาจีนเพื่อการสอนสำหรับนักศึกษาครู จึงเป็นสิ่งสำคัญในการเตรียมความพร้อมให้นักศึกษาครูสามารถใช้ภาษาจีนในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน (Task-based Learning) เป็นแนวทางการสอนภาษาที่เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการใช้ภาษาผ่านการทำกิจกรรมที่มีความหมายและสัมพันธ์กับชีวิตจริง (Ellis, 2003; Nunan, 2004; Skehan, 1998) โดย Willis & Willis (2007) ได้เสนอว่า วิธีที่มีประสิทธิภาพที่สุดในการสอนภาษาคือการให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาจริงในห้องเรียน ผ่านการออกแบบภาระงานที่กำหนดให้ผู้เรียนใช้ภาษาเป้าหมาย เช่น การอภิปราย การแก้ปัญหา เกมการศึกษา เป็นต้น ผู้สอนควรเริ่มต้นจากแนวคิดภาระงานเป็นฐาน แต่สามารถพัฒนาหรือปรับเปลี่ยนกิจกรรมให้เหมาะสมกับห้องเรียนและผู้เรียนของตนเอง แนวคิดนี้ได้รับการพิสูจน์แล้วว่ามีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะทางภาษา โดยเฉพาะเมื่อใช้ร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ที่มีการพิจารณาปัจจัยต่างๆ อย่างรอบด้าน และปรับใช้วิธีการที่เหมาะสมกับผู้เรียนและสถานการณ์ (Li, 2018)

จากความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมุ่งศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน ร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีต่อความสามารถทางการพูดสื่อสารภาษาจีนเพื่อการสอนสำหรับนักศึกษาครู เพื่อพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่สามารถแก้ปัญหาการสอนภาษาจีน พร้อมกับพัฒนานักศึกษาครูให้มี

ความสามารถทั้งทางด้านภาษาและการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และตอบสนองต่อความต้องการของระบบการศึกษาและตลาดแรงงานในอนาคต

ทบทวนวรรณกรรม

1) แนวคิดการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน

การจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน (Task-based Learning) เป็นแนวคิดการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนามาจากแนวคิดการเรียนรู้แบบสื่อสาร (Communicative Language Teaching) โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านการปฏิบัติภาระงานที่มีความหมายและสอดคล้องกับสถานการณ์จริง (Ellis et al., 2020)

เมื่อพิจารณาจากนิยามของนักการศึกษาหลายท่าน พบว่ามีจุดร่วมสำคัญคือ การเน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่มีความหมาย โดย Ellis (2003) ได้ให้ความหมายว่า เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายมากกว่าการเรียนรู้รูปแบบภาษา โดยผู้เรียนต้องใช้ความรู้ทางภาษาที่มีอยู่เพื่อบรรลุเป้าหมายของภาระงาน ขณะที่ Willis (1996: 23) กล่าวว่า เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนใช้ภาษาเป้าหมายเพื่อจุดประสงค์ในการสื่อสาร (Goal) เพื่อให้บรรลุผลลัพธ์ สามารถเป็นได้ทั้งรูปแบบภาษาเขียนและภาษาพูด และมักจะเป็นกิจกรรมในรูปแบบงานคู่หรืองานกลุ่ม

ขณะที่ Nunan (2004) อธิบายว่า เป็นการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนที่เกี่ยวข้องกับการที่ผู้เรียนต้องทำความเข้าใจ มีการจัดการและใช้ภาษาเป้าหมาย เนื่องจากความหมายและรูปแบบทางภาษามีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ผู้เรียนจึงต้องนำความรู้ทางไวยากรณ์มาใช้เพื่อแสดงความหมายในการสื่อสารที่แตกต่างกัน

ในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ประเภทนี้ จำเป็นต้องคำนึงถึงองค์ประกอบสำคัญหลายประการ โดย Shavelson and Stern (1981) ได้เสนอว่า ผู้ออกแบบภาระงานหรือผู้สอนควรพิจารณา 6 องค์ประกอบดังนี้ 1) เนื้อหา คือ เรื่องที่จะสอน 2) สื่อการสอน คือ สิ่งที่ผู้เรียนสามารถสังเกตหรือจัดการได้ 3) กิจกรรม คือ สิ่งที่ผู้เรียนและผู้สอนจะดำเนินการระหว่างบทเรียน 4) เป้าหมาย คือ จุดมุ่งหมายทั่วไปของผู้สอนสำหรับภาระงาน ซึ่งเป็นภาพกว้างมากกว่าวัตถุประสงค์ 5) ผู้เรียน โดยผู้สอนจะต้องให้ความสำคัญกับความสามารถ ความต้องการ และความสนใจของผู้เรียน 6) บริบททางสังคม คือ ชั้นเรียนโดยรวมและความรู้สึกของการทำงานเป็นกลุ่ม

สอดคล้องกับแนวคิดของ Nunan (2004) ได้เสนอองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการ ได้แก่ เป้าหมาย (Goals) ข้อมูลนำเข้า (Input) และขั้นตอนการดำเนินการ (Procedures) โดยมีบทบาทของผู้สอน บทบาทของผู้เรียนและสภาพแวดล้อมเป็นส่วนช่วยสนับสนุน รายละเอียดดังนี้ 1) เป้าหมาย (Goals) คือ เจตนาทั่วไปที่เป็นภาพกว้างและอยู่เบื้องหลังแต่ละภาระงานการเรียนรู้ เป็นส่วนเชื่อมโยงระหว่างภาระงานกับหลักสูตร และมีลักษณะทั่วไปมากกว่าวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม 2) ข้อมูลนำเข้า (Input) หมายถึง ข้อมูลที่เป็นการพูด การเขียน และภาพที่ผู้เรียนใช้ทำงานในระหว่างการทำภาระงานให้สำเร็จลุล่วง ข้อมูลอาจมาจากครู ตำราเรียน สื่อการเรียนรู้

อื่นๆ หรือแม้แต่ข้อมูล que ผู้เรียนสร้างขึ้นเอง 3) ขั้นตอนการดำเนินการ (Procedures) หมายถึง กระบวนการที่ผู้เรียนจะต้องดำเนินการกับข้อมูลนำเข้าซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของภาระงานการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดภาระงานเป็นฐานมีขั้นตอนที่เป็นระบบ ดังเช่น Willis (1996: 52-102) ได้เสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ไว้ 3 ขั้นตอนหลัก ดังนี้ 1) ขั้นเตรียมภาระงาน (Pre-task) 2) ขั้นปฏิบัติการภาระงาน (Task cycle) ซึ่งประกอบด้วย การปฏิบัติการภาระงาน การวางแผนการนำเสนอผลงาน การรายงานผลการปฏิบัติงาน 3) ขั้นหลังปฏิบัติการภาระงาน (Language focus) เป็นขั้นตอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาให้ถูกต้อง ผ่านการวิเคราะห์ภาษาและฝึกใช้ภาษา

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน คือกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายในสถานการณ์จริง โดยผู้เรียนต้องใช้ความรู้ทางภาษาที่มีอยู่เพื่อบรรลุเป้าหมายของงาน ผ่านการปฏิบัติการภาระงานที่มีความหมายทั้งในรูปแบบการเขียนและการพูด มักจัดในรูปแบบงานคู่หรืองานกลุ่ม

2) แนวคิดการให้ข้อมูลย้อนกลับ

การให้ข้อมูลย้อนกลับถือเป็นส่วนสำคัญของการประเมินเพื่อการเรียนรู้ (Assessment for Learning: AFL) ซึ่งเป็นแนวทางการสอนที่มุ่งพัฒนาการเรียนรู้และสมรรถนะของผู้เรียน โดยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง เข้าใจเป้าหมายที่ต้องบรรลุ ตลอดจนวิธีการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการเรียนรู้ (สกลรัชต์ แก้วดี, 2561; Cambridge International Education, n.d.)

การให้ข้อมูลย้อนกลับ หมายถึง การนำเสนอผลการประเมินด้านการเรียนรู้ คุณภาพของผลงาน พฤติกรรม คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมของผู้เรียน ทั้งระหว่างและหลังการเรียนรู้หรือการทำงาน เพื่อตรวจสอบและแจ้งผลให้ผู้เรียนทราบเพื่อการพัฒนาปรับปรุงหรือสร้างแรงบันดาลใจ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2561 อ้างถึงใน สง่า วงศ์ไชย, 2564)

การให้ข้อมูลย้อนกลับ เปรียบเสมือนสะพานที่เชื่อมโยงการจัดการเรียนการสอนของครูและการเรียนรู้ของนักเรียน (สกลรัชต์ แก้วดี, 2561) โดย Sackstein (2017: 37-38) ได้เน้นย้ำว่า การกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ที่ชัดเจนเป็นสิ่งสำคัญก่อนการให้ข้อมูลย้อนกลับ โดยผู้สอนต้องสื่อสารวัตถุประสงค์และเกณฑ์ความสำเร็จให้ผู้เรียนเข้าใจตั้งแต่เริ่มต้น ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการตั้งเป้าหมายการเรียนรู้ของตนเองและเชื่อมโยงกับประสบการณ์เดิม ใช้การตั้งคำถามและการอธิบายเพื่อทำความเข้าใจเป้าหมาย รวมถึงให้ผู้เรียนได้เห็นตัวอย่างงานที่มีคุณภาพเพื่อความเข้าใจที่ชัดเจน นอกจากนี้ การให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีประสิทธิภาพต้องมุ่งเน้นที่ชิ้นงาน (Task-specific feedback) มากกว่าการมุ่งเน้นที่ระดับความสามารถของตัวผู้เรียน (Ego-specific feedback) (Cambridge International Education, n.d.)

นอกจากนี้ Li (2018) กล่าวว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับอย่างมีประสิทธิภาพควรมีลักษณะสำคัญดังนี้ 1) การให้ข้อมูลย้อนกลับควรมีความชัดเจน (Make Feedback Salient) 2) การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบผสมผสาน

(Provide Mixed Feedback) เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนแก้ไขข้อผิดพลาดด้วยตนเองก่อน 3) การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบเจาะจง (Provide Focused Feedback) เมื่อต้องการเจาะจงไปยังโครงสร้างทางภาษา 4) การให้ข้อมูลเสริมที่จำเป็น (Include Explicit Information) เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจข้อผิดพลาด 5) การให้ข้อมูลย้อนกลับทั้งแบบทันทีและแบบล่าช้า (Consider Both Immediate and Delayed Feedback) เมื่อฝึกฝนหรือทบทวนเนื้อหา

ในด้านรูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับนั้น สามารถทำได้ทั้งจากครูและเพื่อนร่วมชั้น โดย Sackstein (2017: 3-4) กล่าวว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับจากเพื่อนมีประสิทธิภาพมากกว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับจากครู เมื่อนักเรียนได้รับคำแนะนำและการสนับสนุนที่เหมาะสม พวกเขาสามารถเป็นผู้ให้ข้อมูลย้อนกลับที่ดี เนื่องจากการสอนถือเป็นการเรียนรู้ขั้นสูงสุด การให้ข้อมูลย้อนกลับจากเพื่อน ยังช่วยให้ผู้เรียนที่เก่งได้ทบทวนความรู้ผ่านการอธิบายให้เพื่อนที่อ่อนกว่าฟัง และยังช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารและการทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งเป็นทักษะสำคัญสำหรับการใช้ชีวิตในอนาคตอีกด้วย (สกลรัตน์ แก้วดี, 2561; Cambridge International Education, n.d.)

จะเห็นได้ว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับ คือการนำเสนอผลการประเมินด้านการเรียนรู้ คุณภาพผลงาน และพฤติกรรมของผู้เรียนทั้งระหว่างและหลังการเรียนรู้ เพื่อการพัฒนาปรับปรุง โดยมีความเกี่ยวเนื่องกันระหว่างการสอนของผู้สอนและการเรียนรู้ของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเป้าหมายและวิธีการไปสู่ความสำเร็จ อีกทั้งการให้ข้อมูลย้อนกลับจากเพื่อนยังช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารและการทำงานร่วมกับผู้อื่นอีกด้วย

3) ความสามารถทางการพูดสื่อสารภาษาจีนเพื่อการสอน

ความสามารถทางการสื่อสารได้รับการนิยามและศึกษาโดยนักวิชาการหลายท่าน โดย Hymes (1972, as cited in Saleh, 2013) ได้นิยามความสามารถทางการสื่อสาร ว่าหมายถึง ระดับการเรียนรู้ภาษาที่ช่วยให้ผู้ใช้ภาษาสามารถสื่อสารข้อความของตนไปยังผู้อื่นและเข้าใจข้อความของผู้อื่นภายในบริบทเฉพาะได้ นอกจากนี้ยังหมายรวมถึงความสามารถของผู้เรียนภาษาในการเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนในห้องเรียนกับโลกภายนอก ต่อมา Canale and Swain (1980) ได้แบ่งองค์ประกอบของความสามารถทางการสื่อสารออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ความสามารถทางไวยากรณ์ (Grammatical Competence) ซึ่งเกี่ยวข้องกับความรู้ด้านคำศัพท์ การสร้างประโยค และการออกเสียง ความสามารถทางสังคมภาษาศาสตร์ (Sociolinguistic Competence) ที่เน้นการเลือกใช้ภาษาให้เหมาะสมกับบริบททางสังคมและวัฒนธรรม และ ความสามารถทางกลยุทธ์ (Strategic Competence) ที่เกี่ยวข้องกับการใช้กลวิธีต่าง ๆ เพื่อให้การสื่อสารบรรลุเป้าหมาย ในขณะที่ Liu (2010) เน้นย้ำความสำคัญของการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร โดยเฉพาะการเข้าใจกฎไวยากรณ์และการสร้างประโยค รวมถึงการเรียนรู้โครงสร้างพื้นฐานของภาษา เช่น เสียง คำศัพท์ รูปประโยค ไวยากรณ์ และวลี

ในด้านการประเมินความสามารถทางการพูดสื่อสาร นักการศึกษาได้เสนอองค์ประกอบที่แตกต่างกัน โดย Lu et al. (2014) ได้แบ่งองค์ประกอบของการพูดภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนชาวจีนออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ความคล่องแคล่วและการเชื่อมโยง การใช้คำศัพท์ การใช้ไวยากรณ์ และการออกเสียง ในขณะที่ Lertcharoenwanich and Soontornwipast (2024) ได้เสนอองค์ประกอบที่ครอบคลุมมากขึ้นเป็น 7 ด้าน ประกอบด้วย ไวยากรณ์

คำศัพท์ การออกเสียง ความคล่องแคล่ว ความสามารถด้านการสนทนา ความสามารถทางสังคมภาษาศาสตร์ และความสามารถด้านกลยุทธ์ สำหรับการศึกษาในบริบทของภาษาจีน บัณฑิตกาญจ ตั้งภากรณ์ (2565) ได้แบ่งองค์ประกอบของการพูดภาษาจีนออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ การออกเสียง ไวยากรณ์ คำศัพท์ ความคล่องแคล่ว ความเข้าใจ

Sarıçoban (2005) กล่าวว่า ผู้สอนในห้องเรียนภาษาต้องมีทั้งทักษะการจัดการและทักษะการสอนภาษาดังนั้นผู้สอนจึงต้องสร้างบรรยากาศการเรียนรู้และดึงดูดความสนใจของผู้เรียนที่มีความแตกต่างกัน โดยคำนึงถึงปัจจัยสภาพแวดล้อมทางกายภาพ บทบาทและสไตล์การสอน การชื่นชมที่มีประสิทธิภาพ เป็นต้น โดย Brophy (1988, อ้างถึงใน Jones, 2021) กล่าวว่า การจัดการชั้นเรียนที่ดี คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สามารถลดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม และเพิ่มการมีส่วนร่วมของผู้เรียนในกิจกรรมเหล่านั้นให้มากที่สุด นอกจากนี้ Marzano and Marzano (2003) ยังกล่าวว่า การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูและนักเรียนเป็นพื้นฐานสำคัญของการจัดการชั้นเรียนที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูและนักเรียน ประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการ ได้แก่ 1) การแสดงความเป็นผู้นำที่เหมาะสม (Appropriate Dominance) 2) การให้ความร่วมมือที่เหมาะสม (Appropriate Cooperation) และ 3) การตระหนักถึงนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ (Awareness of High-needs Students)

ด้วยเหตุนี้จึงกล่าวได้ว่า ความสามารถทางการพูดสื่อสารภาษาจีนเพื่อการสอน หมายถึง ระดับความสามารถในการใช้ภาษาจีนที่ผู้สอนพูดสื่อสารข้อความไปยังผู้เรียนและทำความเข้าใจข้อความของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพในบริบทชั้นเรียน และสามารถสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เหมาะสมผ่านการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ โดยสามารถสรุปองค์ประกอบสำคัญของการพูดสื่อสารภาษาจีนเพื่อการสอนสำหรับนักศึกษาครูออกเป็น 4 ประเด็นสำคัญได้แก่ 1) ความสามารถในการออกเสียง 2) ความสามารถในการใช้ไวยากรณ์ 3) ความสามารถในการใช้คำศัพท์ 4) ความคล่องแคล่วและการใช้ภาษาในการจัดการชั้นเรียน

วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการพูดสื่อสารภาษาจีนเพื่อการสอนก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับสำหรับนักศึกษาครู
- 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบทดลอง (Experimental Research) โดยมีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาจีน ที่ศึกษาในรายวิชาไวยากรณ์ภาษาจีน จำนวน 18 คน เลือกโดยวิธีการเจาะจง (Purposive sampling)

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ ทำการตรวจสอบเครื่องมือโดยการประเมินความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ 3 คน และมีผลการประเมินภาพรวมในระดับมาก ($\bar{x} = 4.50$, $S.D. = 0.26$) สำหรับแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ มีรายละเอียดดังนี้

1) กิจกรรมการเรียนรู้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถทางการพูดสื่อสารภาษาจีนเพื่อการสอน โดยประกอบด้วยขั้นตอนการจัดกิจกรรม 3 ขั้นตอนหลัก ตามขั้นตอนภาระงานเป็นฐานของ Willis (1996) ได้แก่ 1) ขั้นเตรียมภาระงาน (Pre-task) 2) ขั้นปฏิบัติการภาระงาน (Task cycle) 3) ขั้นหลังปฏิบัติการภาระงาน (Language focus) และประยุกต์ใช้การให้ข้อมูลย้อนกลับตามแนวคิดของ สกอร์ชต์ แก้วดี (2561); Li (2018); Cambridge International Education (n.d.) และ สว่าง วิงศ์ไชย (2564) ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 การจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ

2) การกำหนดเนื้อหาสาระสำคัญที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ เป็นไปตามความเหมาะสมของผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาจีนระดับกลางขึ้นไป โดยมีการคัดเลือกเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับไวยากรณ์ภาษาจีน 6 หัวข้อ ได้แก่ ไวยากรณ์ภาษาจีนโดยสังเขป ระบบคำในภาษาจีน กลุ่มคำในภาษาจีน ประโยคในภาษาจีน รูปประโยคพิเศษในภาษาจีน อนนกรรณประโยคในภาษาจีน หัวข้อการเรียนรู้ละ 6 ชั่วโมง รวม 36 ชั่วโมง ในแต่ละหัวข้อการเรียนรู้จะประกอบด้วยทำความเข้าใจ การวิเคราะห์เนื้อหาและการจัดการเรียนรู้ขั้นเรียน ซึ่งขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ มีรายละเอียดแสดงดังตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 รายละเอียดการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ

ขั้นการจัดกิจกรรม การจัดการเรียนรู้	รายละเอียดการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระ งานเป็นฐาน	รายละเอียดการให้ข้อมูลย้อนกลับ
โดยใช้ภาระงานเป็น ฐาน		
1) ขั้นเตรียมภาระ งาน (Pre-task)	ผู้สอนแนะนำเรื่องที่จะเรียนเกี่ยวกับ ไวยากรณ์จีน วจนภาษาและอวจนภาษาที่ ใช้ในชั้นเรียน รวมไปถึงจุดประสงค์ของ ภาระงานที่ต้องปฏิบัติ	
2) ขั้นปฏิบัติภาระงาน (Task cycle)		
2.1) ปฏิบัติภาระงาน	ผู้สอนให้ผู้เรียนทำภาระงานเป็นคู่หรือกลุ่ม ย่อยในการวิเคราะห์ไวยากรณ์ภาษาจีน เช่น ชนิดคำ กลุ่มคำ ประโยค หรือโครงสร้าง ประโยคในภาษาจีนที่ได้รับมอบหมาย ระหว่างนั้นผู้สอน ดูแลและให้กำลังใจ เมื่อ ผู้เรียนส่วนใหญ่ทำภาระงานเสร็จเรียบร้อย จากนั้นให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเนื้อหา	ผู้สอนให้การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบ ผสมผสาน (Provide Mixed Feedback) โดยเริ่มจากการกระตุ้นให้ ผู้เรียนแก้ไขด้วยตนเอง หากไม่สามารถ แก้ไขได้ ผู้สอนจึงให้ข้อเสนอแนะ พร้อม ทั้งให้กำลังใจและชื่นชมความพยายาม ของผู้เรียนระหว่างการทำงาน
2.2) วางแผนการ นำเสนอผลงาน	ให้ผู้เรียนเตรียมความพร้อมสำหรับการ นำเสนอข้อมูลหน้าชั้นเรียนผ่านการ ออกแบบการจัดการเรียนรู้ในหัวข้อที่ได้รับ มอบหมาย โดยผู้เรียนวางแผนร่วมกัน ผู้สอนจะเป็นที่ปรึกษาทางภาษา ให้ ข้อเสนอแนะในการปรับเปลี่ยนคำพูดหรือ ร่างรายงาน	ผู้สอนให้การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบ เจาะจง (Provide Focused Feedback) เกี่ยวกับการใช้ภาษาในการ นำเสนอ หรือการใช้การถามนำเพื่อให้ ผู้เรียนปรับปรุงการใช้ภาษาด้วยตนเอง ก่อน
2.3) รายงานผลการ ปฏิบัติงาน	ผู้สอนสุ่มเลือกบางกลุ่ม/หรือทุกกลุ่มเพื่อ นำเสนอภาระงานหน้าชั้นเรียน โดยกลุ่ม ดังกล่าวแสดงบทบาทเป็นผู้สอน และเพื่อน กลุ่มอื่นแสดงบทบาทเป็นนักเรียน จากนั้น ผู้สอนจึงทำหน้าที่เชื่อมโยงการมีส่วนร่วม ต่างๆ สรุปผล	ผู้สอนให้การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบ ล่าช้า (Delayed Feedback) เปิดโอกาส ให้ผู้เรียนได้นำเสนอก่อน จึงจะให้ข้อมูล ย้อนกลับ หลังการนำเสนอเสร็จสิ้น
3) ขั้นหลังปฏิบัติภาระงาน (Language focus)		
3.1) การวิเคราะห์ ภาษา	ผู้เรียนทุกกลุ่มร่วมกันวิเคราะห์รูปแบบ ภาษาและการสื่อสารทางวจนภาษา	ผู้สอนให้การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบมี ส่วนร่วม เกี่ยวกับเนื้อหา หลักการทาง

	และอวัจนภาษาในบทบาทผู้สอนของกลุ่มที่นำเสนออย่างสร้างสรรค์ โดยมีผู้สอนให้คำแนะนำ หรือเติมเต็มส่วนที่ยังมีข้อบกพร่อง หรือข้อสงสัย จนผู้เรียนมีความเข้าใจในความหมายและการใช้ภาษา	ภาษา และรูปแบบไวยากรณ์ โดยการเปิดโอกาสให้เพื่อน (Peer Feedback) ให้ข้อมูลย้อนกลับก่อน จึงจะเป็นผู้สอนให้ข้อมูล (Teacher Feedback) เพิ่มเติม นอกจากนี้ ผู้สอนต้องเปิดโอกาสและส่งเสริมให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการอภิปราย และระบุรายละเอียดของความสำเร็จเพื่อให้ผู้เรียนรู้ว่าสิ่งใดคือสิ่งที่ทำได้ดี ชื่นชมความพยายามที่โดดเด่นและชี้ให้เห็นถึงความสำเร็จเพื่อส่งเสริมแรงจูงใจภายใน
3.2) การฝึกใช้ภาษา	ผู้เรียนฝึกการใช้ภาษาเพื่อการสอนในชั้นเรียนอีกครั้ง ผ่านกิจกรรมที่ต่างไปจากชั้นปฏิบัติการงานซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนออกเสียงหรือจดจำวลีที่มีประโยชน์และพบได้บ่อยครั้งและเสริมสร้างความมั่นใจ	ผู้สอนใช้การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที (Immediate Feedback) ระหว่างการฝึกฝน และแบบล่าช้า (Delayed Feedback) หากเป็นชิ้นงานการเขียนหรือแบบฝึกหัดหรือการสรุปบทเรียน

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ

1) แบบทดสอบความสามารถทางการพูดสื่อสารภาษาจีนเพื่อการสอน โดยเป็นสถานการณ์จำลองการออกแบบการสอนไวยากรณ์จีน โดยผู้นำเสนอแสดงบทบาทสมมติเป็นผู้สอน และเพื่อนผู้เรียนแสดงบทบาทสมมติเป็นนักเรียน ทดสอบความสามารถทางการพูดสื่อสารภาษาจีนเพื่อการสอนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ภาระงานเป็นฐานร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ การประเมินการให้คะแนนมีการใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบรีคจำแนกรายองค์ประกอบ (Analytic Rubric) โดยผู้วิจัยนำแบบทดสอบและเกณฑ์การให้คะแนนเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา และการวัดและประเมินผลทั้งหมด 3 ท่าน เพื่อพิจารณาความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence; IOC) มีค่าระหว่าง 0.67-1.00 จากนั้น มีการปรับแก้จากข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้รับข้อเสนอแนะ

2) แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยประเมินดัชนีความสอดคล้องโดยผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด 3 ท่าน ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence; IOC) อยู่ที่ 1.00

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

1) การวัดความรู้โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถทางการพูดสื่อสารภาษาจีนเพื่อการสอน มีการนำข้อมูลที่ได้ หาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และสถิติทดสอบ Wilcoxon signed – rank test เพื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน

2) การประเมินความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ มีการนำข้อมูลที่ได้ หาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และมีเกณฑ์การแปลผลความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อความเหมาะสมต่อการใช้กิจกรรมดังกล่าว โดยความหมายของค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) ดังนี้ 4.51 – 5.00 หมายถึง มีความคิดเห็นเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด 3.51 – 4.49 หมายถึง มีความคิดเห็นเหมาะสมอยู่ในระดับมาก 2.51 – 3.49 หมายถึง มีความคิดเห็นเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง 1.51 – 2.49 หมายถึง มีความคิดเห็นเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย และ 1.00 – 1.49 หมายถึง มีความคิดเห็นเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการศึกษากิจการกิจการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีต่อความสามารถทางการพูดสื่อสารภาษาจีนเพื่อการสอนของนักศึกษาครู มีดังนี้

1) ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการพูดสื่อสารภาษาจีนเพื่อการสอนก่อนและหลังการจัดการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับสำหรับนักศึกษาครู สามารถนำเสนอได้ตามตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการพูดสื่อสารภาษาจีนเพื่อการสอนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ

ความสามารถ ทางการพูดสื่อสาร ภาษาจีน	N	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	S.D.	z	P
ก่อนการทดลอง	18	20	10.44	1.65	3.75	.000**
หลังการทดลอง	18	20	15.39	1.65		

**p<.01

จากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนความสามารถทางการพูดสื่อสารภาษาจีนเพื่อการสอนหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการพูดสื่อสารภาษาจีนเพื่อการสอนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับรายองค์ประกอบ สามารถนำเสนอได้ตามตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการพูดสื่อสารภาษาจีนเพื่อการสอนก่อนและหลัง การจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับรายองค์ประกอบ

องค์ประกอบ	คะแนน เต็ม	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		z	P
		$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
ความสามารถในการออกเสียง	5	3.22	0.94	3.78	0.73	2.43	.015*
ความสามารถในการใช้ไวยากรณ์	5	2.67	0.49	4.56	0.61	3.81	.000**
ความสามารถในการใช้คำศัพท์	5	2.44	0.51	4.11	0.76	3.46	.001**
ความคล่องแคล่วและการใช้ภาษาในการจัดการชั้นเรียน	5	2.11	0.68	2.94	0.24	3.22	.001**

*p<.05

**p<.01

จากตารางที่ 3 พบว่า คะแนนความสามารถทางการพูดสื่อสารภาษาจีนเพื่อการสอนหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับรายองค์ประกอบสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในองค์ประกอบความสามารถในการออกเสียง และ .01 ในองค์ประกอบความสามารถในการใช้ไวยากรณ์ ความสามารถในการใช้คำศัพท์ และความคล่องแคล่วในการสื่อสารในชั้นเรียน

2) ผลการศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ สามารถนำเสนอได้ตามตารางที่ 4 ดังนี้

ตารางที่ 4 ความคิดเห็นของผู้เรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ

หัวข้อการประเมิน	N	$\bar{x}$	S.D.	การแปลผล
1. ด้านเนื้อหาของผู้สอน	18	4.80	0.35	เหมาะสมมากที่สุด
2. ด้านการจัดการเรียนรู้ของผู้สอน	18	4.79	0.38	เหมาะสมมากที่สุด
3. ด้านการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ของผู้เรียน	18	4.78	0.38	เหมาะสมมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	18	4.79	0.37	เหมาะสมมากที่สุด

จากตารางที่ 4 พบว่า ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับระดับมากที่สุดในทุกด้าน

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีต่อความสามารถทางการพูดสื่อสารภาษาจีนเพื่อการสอน ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัย ได้ดังต่อไปนี้

1) ผลของความสามารถทางการพูดสื่อสารภาษาจีนเพื่อการสอนของกลุ่มตัวอย่างทุกคนสูงขึ้นหลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ ผ่านแบบทดสอบการจำลองสถานการณ์การสอนก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งมีคะแนนเต็ม 20 คะแนน โดยผลคะแนนเฉลี่ยจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีต่อความสามารถทางการพูดสื่อสารภาษาจีนเพื่อการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.39 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.65 ซึ่งสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.44 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.65 ผลทดสอบ P-value มีค่าเท่ากับ .000 สรุปได้ว่าผลของความสามารถทางการพูดสื่อสารภาษาจีนเพื่อการสอน หลังจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1

เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบพบว่า คะแนนความสามารถในการใช้ไวยากรณ์หลังการทดลองการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีต่อความสามารถทางการพูดสื่อสารภาษาจีนเพื่อการสอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.56$, S.D. = 0.61) รองลงมาคือ ความสามารถในการใช้คำศัพท์ ($\bar{x} = 4.11$, S.D. = 0.76) ความสามารถในการออกเสียง ($\bar{x} = 3.78$, S.D. = 0.73) และความคล่องแคล่วและการใช้ภาษาในการจัดการชั้นเรียน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x} = 2.94$, S.D. = 0.24) อย่างไรก็ตาม ความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาจีนเพื่อการสอนทั้ง 4 องค์ประกอบ หลังจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ที่ระดับ .05 (ความสามารถในการออกเสียง) และ .01 (ความสามารถในการใช้ไวยากรณ์ ความสามารถในการใช้คำศัพท์ ความคล่องแคล่วและการใช้ภาษาในการจัดการชั้นเรียน)

2) ความคิดเห็นของผู้เรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับมีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.79$, S.D. = 0.37) และเมื่อศึกษาความคิดเห็นของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาของผู้สอน ด้านการจัดการเรียนรู้ของผู้สอน และด้านการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ของผู้เรียน ซึ่งอันดับแรกได้แก่ด้านเนื้อหาของผู้สอน เนื่องจากผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมต่อด้านเนื้อหาของผู้สอนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.80$, S.D. = 0.35) รองลงมาคือ ด้านการจัดการเรียนรู้ของผู้สอน ซึ่งโดยรวมแล้วผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมต่อด้านการจัดการเรียนรู้ของผู้สอนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.79$, S.D. = 0.38) และลำดับ

สุดท้ายคือ ด้านการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ของผู้เรียน ซึ่งโดยรวมแล้วผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมต่อการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ของผู้เรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.78$, S.D. = 0.38)

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า การจัดการเรียนการสอนดังกล่าวส่งผลเชิงบวกต่อผู้เรียนในหลายด้าน โดยด้านเนื้อหาของผู้สอน ผู้เรียนมีความพึงพอใจสูงที่สุดในประเด็นความเหมาะสมของภาระงานกับสถานการณ์ปัจจุบัน ($\bar{x} = 4.89$, S.D. = 0.32) ด้านการจัดการเรียนรู้ของผู้สอน ผู้เรียนมีความพึงพอใจสูงที่สุดในประเด็นความเหมาะสมของการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถาม ให้คำแนะนำและช่วยเหลือตลอดกระบวนการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.89$, S.D. = 0.32) และด้านการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ของผู้เรียน ผู้เรียนมีความพึงพอใจสูงที่สุดในประเด็นความเหมาะสมของการได้คิดวิเคราะห์เพื่อนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง ($\bar{x} = 4.89$, S.D. = 0.32)

อภิปรายผล

1) จากผลการวิจัยในข้อ 1 พบว่าการพูดสื่อสารภาษาจีนเพื่อการสอนของนักศึกษาครูหลังจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับมีทักษะการพูดสื่อสารที่ดีขึ้น ผู้เรียนสามารถนำเสนอการสอนหัวข้อไวยากรณ์ที่ได้รับมอบหมายหน้าชั้นเรียนเป็นภาษาจีนได้คล่องแคล่วและถูกต้องยิ่งขึ้น ในชั้นรายงานผลการปฏิบัติงาน และสามารถจดจำได้มากยิ่งขึ้นในชั้นการฝึกใช้ภาษา สะท้อนให้เห็นว่า ผู้เรียนได้มีการเรียนรู้การพูดสื่อสารภาษาจีนโดยใช้ภาระงานเป็นฐานตามขั้นตอนการเรียนรู้ของ Willis (1996) ที่ทำให้ผู้เรียนเรียนรู้แบบร่วมมือผ่านกระบวนการกลุ่ม ฝึกฝนทักษะการคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหา เรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติภาระงาน การประยุกต์ความรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริง ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ Skehan (1998) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ที่เน้นการปฏิบัติภาระงานให้สำเร็จลุล่วง การเชื่อมโยงกับกิจกรรมในชีวิตจริง การประเมินผลลัพธ์ และการสร้างความหมายด้วยตัวผู้เรียนเอง จะทำให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ อันจะนำไปสู่การพัฒนาทักษะทางภาษาที่ยั่งยืน นอกจากนี้ การจัดการเรียนรู้ดังกล่าวมีประโยชน์ทั้งด้านการสร้างแรงจูงใจผ่านการเชื่อมโยงกับชีวิตจริง นักศึกษาครูได้พัฒนาทักษะการพูดสื่อสารและความมั่นใจผ่านการปฏิบัติสถานการณ์จำลอง รวมถึงการส่งเสริมการเรียนรู้แบบร่วมมือผ่านการทำงานกลุ่ม ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าเป็นแนวคิดที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทั้งด้านภาษาและทักษะทางสังคมของผู้เรียนไปพร้อมกัน (Willis 1996; Nunan, 2004; Long, 2015; Ellis et al., 2020) การฝึกฝนตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับส่งผลให้นักศึกษาครูสามารถออกเสียงได้ถูกต้องตามหลักสัทอักษวจีน เลือกใช้ไวยากรณ์เลือกใช้คำศัพท์ มีความคล่องแคล่วในการสื่อสาร มีการตอบสนองต่อคำถามผู้เรียน และใช้ภาษาจีนในการจัดการชั้นเรียนมากยิ่งขึ้น เช่นเดียวกับ นรินทชัย ฮะภูริวัฒน์ (2555) ที่พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนภาษาจีนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติโดยใช้เทคนิคการจำอักษรจีนแบบเชื่อมโยง เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นกิจกรรมปฏิสัมพันธ์เพื่อยกระดับความตระหนักรู้เกี่ยวกับการเชื่อมโยงส่วนประกอบแสดงเสียงและส่วนประกอบแสดงความหมายของอักษรจีน โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านหลังการทดลองสูง

กว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ ประสบพร ดันโพธิ์ และ วิชดา โยชิตะ (2567) ที่พบว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นอกจากนี้การให้ข้อมูลย้อนกลับระหว่างชั้นปฏิบัติการงานและหลังภาระงานระหว่างผู้สอนและผู้เรียน จะช่วยให้ผู้เรียนแก้ไขข้อผิดพลาดได้อย่างทัน่วงที่และพัฒนาความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา ซึ่งสอดคล้องกับ สง่า วงศ์ไชย (2564) ที่พบว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับทุกครั้งที่คุณเรียนเขียนงาน จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจข้อบกพร่องที่ต้องปรับปรุงแก้ไข และพัฒนางานเขียนให้มีคุณภาพดีขึ้น และ ชลลดา เชิดโฉม และคณะ (2565) พบว่า ความสามารถในการใช้ภาษาจีนของผู้เรียนระดับอุดมศึกษาหลังการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนและกระบวนการสะท้อนคิดระหว่างผู้เรียนและผู้สอนในชั้นเรียนรู้และขั้นสรุป สูงกว่าก่อนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อีกทั้งการที่ผู้สอนคำนึงถึงการใช้การให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงบวกอย่างมีประสิทธิภาพนั้น ส่งผลให้ผู้เรียนลดความกังวลและมีความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการพูดสื่อสารมากยิ่งขึ้น ดังเช่น Cambridge International Education (n.d.) ที่กล่าวว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับส่งผลเชิงบวกต่อผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน ช่วยพัฒนาผลลัพธ์การเรียนรู้ สร้างความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จตลอดชีวิต ทั้งในด้านวิชาชีพและส่วนตัว และสอดคล้องกับ ญัฎฐธิดา เขมาภิรักษ์ และคณะ (2565) ที่พบว่า ข้อมูลย้อนกลับทางบวกแก่นักเรียนทันที่เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนประเมินหรือตรวจสอบการเรียนรู้ของตนเองและนำผลการประเมินมาใช้ในการพัฒนาทักษะการพูด และ ธรรมณรัตน์ นาคเครือ (2567) ที่พบว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนรายบุคคลหรือรายกลุ่มอย่างเฉพาะเจาะจง เป็นวิธีการสอนที่ช่วยปรับปรุงการเรียนการสอน ติดตามพัฒนาการและประเมินผลการเรียนรู้ อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมการมีส่วนร่วมและสร้างแรงจูงใจในการเรียน อย่างไรก็ตาม ระหว่างการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบเจาะจง ผู้สอนควรหลีกเลี่ยงการให้ข้อมูลย้อนกลับมากเกินไป ซึ่งอาจทำให้ผู้เรียนรู้สึกเกินพละกำลัง โดยเฉพาะผู้เรียนที่มีพื้นฐานระดับต้น (Li, 2018)

2) จากผลการวิจัยในข้อ 2 ผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีต่อความสามารถทางการพูดสื่อสารภาษาจีนเพื่อการสอนสำหรับนักศึกษาครูพบว่าอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุดในทุกด้าน ซึ่งสามารถสะท้อนให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวนอกจากมีความเหมาะสมต่อระดับความสามารถของผู้เรียน สนับสนุนให้ผู้เรียนทำงานเป็นทีมและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นผ่านการทำงานคู่และงานกลุ่ม ยังส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาจีนเพื่อการสอนในชั้นเรียนของตนเองและเพื่อนร่วมชั้นได้ดียิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม นอกเหนือจากทักษะทางภาษาจีน ผู้สอนยังคงต้องคำนึงถึงวัจนภาษาและอวัจนภาษาที่ใช้ในชั้นเรียน และความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ดังเช่น Marzano and Marzano (2003) พบว่า ผู้สอนที่มีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียนส่งผลให้ผู้เรียนมีปัญหาด้านวินัยน้อยกว่าถึงร้อยละ 31 ดังนั้น ผู้สอนจึงต้องให้ความสำคัญกับการใช้พฤติกรรมในชั้นเรียนที่เท่าเทียมและเชิง

บวก โดยการสบตาผู้เรียนทั้งห้อง ให้การยอมรับความคิดเห็นของผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ไม่เฉพาะเจาะจงเพียงคนเดียวคนหนึ่ง และการตระหนักถึงการจัดการพฤติกรรมผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ และ Sariçoban (2005) ที่เสนอให้ผู้สอนใช้ภาษาที่ชัดเจนและเข้าใจง่าย ใบหน้าควรสะท้อนความมองโลกในแง่ดี การสบตากับผู้เรียนทุกคนในชั้นเรียนเป็นระยะ การเดินรอบห้องเรียน และการชมผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพที่แสดงถึงความห่วงใย การชี้เฉพาะสิ่งที่ผู้เรียนทำได้ดี การชื่นชมความสำเร็จ การส่งเสริมแรงจูงใจภายในให้มุ่งมั่นไปสู่เป้าหมายต่อไป ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนส่งผลให้การจัดการชั้นเรียนของครูมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1) การพัฒนาพฤติกรรมสื่อสารด้านการพูด จำเป็นต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง การนำเทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับมาบูรณาการในทุกขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบภาระงานเป็นฐาน จะช่วยพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารของนักศึกษาครูให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2) การออกแบบภาระงานควรคำนึงถึงระดับความสามารถทางภาษาและความสนใจของผู้เรียน โดยเริ่มต้นจากภาระงานที่ไม่ซับซ้อนจากนั้นจึงเพิ่มระดับความยากขึ้นตามลำดับ นอกจากนี้ ภาระงานควรมีความหลากหลายและสอดคล้องกับสถานการณ์จริง เพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน

3) ในการจัดกลุ่มกิจกรรม ผู้สอนควรจัดกลุ่มนักเรียนแบบคละความสามารถ และจัดสรรสื่อการเรียนรู้ให้แต่ละกลุ่มอย่างเท่าเทียม เพื่อส่งเสริมทักษะการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และลดความเหลื่อมล้ำในการทำกิจกรรม

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งถัดไป

1) ควรศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับกับตัวแปรอื่น ๆ เช่น แรงจูงใจในการเรียน เจตคติต่อการเรียนภาษาจีน หรือความวิตกกังวลในการใช้ภาษาจีน

2) ควรศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีต่อทักษะภาษาจีนอื่น ๆ เช่น การอ่าน การเขียน

เอกสารอ้างอิง

โชติวัน แยมขยา. (2566). การพัฒนาหลักสูตรอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อส่งเสริมความสามารถการออกแบบการเรียนรู้เชิงรุกตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้ความท้าทายเป็นฐานร่วมกับแนวคิดเกมมิฟิเคชัน สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู. *วารสารปัญญาภิวัฒน์*, 15(3), 253-272.

- ชลลดา เชิดโฉม, ทิมทอง นางจ๋านง, และ Yifei Fan. (2565). การพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาจีนโดยการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนสำหรับนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี*, 16(2), 43-56.
- ณัฐธิดา เขมาภิรักษ์, ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์, และ สรียา โชติธรรม. (2565). การประเมินเพื่อการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาจีนโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. *วารสารศึกษาศาสตร์ มสธ.*, 15(2), 225-239.
- ธรรณรัตน์ นาคเครือ. (2567). การพัฒนาความสามารถในการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบให้ข้อมูลย้อนกลับร่วมกับการจัดการเรียนรู้ด้วยห้องเรียนเสมือนจริง. *วารสารวิชาการและวิจัยสังคมศาสตร์*, 19(2), 155-172.
- ธีรพงศ์ แก้วมณี และ วรณา เหล่าเขตกิจ. (2567). วิจัยสำรวจสภาพปัญหาและคุณภาพด้านครูผู้สอนภาษาจีน โรงเรียนประถมศึกษาในประเทศไทย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ปริทัศน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง*, 12(1), 59-75.
- นรินทร์ชัย สะภูริวัฒน์. (2555). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาจีนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติโดยใช้เทคนิคการจำอักษรจีนแบบเชื่อมโยง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี [วิทยานิพนธ์คุณวุฒิบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR). <http://cuir.car.chula.ac.th/handle/123456789/36160>
- บัณฑิตกาญจ ตั้งภากรณ์. (2565). การพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาจีนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดลำปาง ด้วยรูปแบบการสอนตามหลักภาษาศาสตร์เชิงประสาทวิทยา. *วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร*, 42(3), 53-66.
- ปิยนถ ปิยสาธิต. (2464). การวิเคราะห์ความต้องการบุคลากรที่มีความสามารถทางด้านภาษาจีนในตลาดแรงงานไทยผ่านสื่อสารสนเทศออนไลน์. *วารสารบรรณศาสตร์ มศว*, 14(2), 35-47.
- ประสพพร ต้นโพธิ์ และ วิชดา โยชิตะ. (2567). การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. *วารสารสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*, 8(2), 302-312.
- สำนักงานบริหารการมัธยมศึกษาตอนปลาย สพฐ. (ม.ป.ป.). *แนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21*. https://webs.rmutl.ac.th/assets/upload/files/2016/09/20160908101755_51855.pdf
- สกลรัชต์ แก้วดี. (2561). เปิดประเด็น: การพัฒนาผู้เรียนด้วยการประเมินเพื่อการเรียนรู้. *วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*, 46(2), 394-409.
- สง่า วงศ์ไชย. (2564). การพัฒนาคุณภาพงานเขียนโดยการให้ข้อมูลย้อนกลับ: กรณีศึกษาแบบทดสอบอัตนัยระดับชาติ. *วารสารบัณฑิตศึกษา*, 18(80), 1-14.

- Cambridge International Education. (n.d.). *Getting started with Assessment for Learning*.
<https://cambridge-community.org.uk/professional-development/gswafl/index.html>
- Canale, M., & Swain, M. (1980). Theoretical bases of communicative approaches to second language teaching and testing. *Applied linguistics*, 1(1), 1-47.
- Ellis, R. (2003). *Task-based language learning and teaching*. Oxford University Press.
- Ellis, R., Skehan, P., Li, S., Shintani, N., & Lambert, C. (2020). *Task-based language teaching: Theory and practice*. Cambridge University Press.
- Jones, V., Jones, L., & Toshalis, E. (2021). *Comprehensive classroom management: Creating communities of support and solving problems (12th ed.)*. Pearson.
- Lertcharoenwanich, P. & Soontornwipast, K. (2024). The Effects of Flipped Learning integrated with Role-play on EFL Business English Undergraduates' Oral Communication Performance. *PASAA*, 68(1), 408-439.
- Li, S. (2018). Corrective feedback in L2 speech production. *The TESOL encyclopedia of English language teaching*, 1-9.
- Liu, X. (2010). *New Practical Chinese Reader (2nd ed.)*. Beijing Language and Culture University Press.
- Long, M. (2015). *Second language acquisition and task-based language teaching*. John Wiley and Sons.
- Lu, R., Goodale, T. A., & Guo, Y. (2014). Impact of videoconference with native English speakers on Chinese EFL learners' oral competence and self-confidence. *Open Journal of Social Sciences*, 2(2), 54-60.
- Marzano, R. J., & Marzano, J. S. (2003). The key to classroom management. *Educational leadership*, 61(1), 6-13.
- Nunan, D. (2004). *Task-Based Language Teaching*. Cambridge University Press.
- Sackstein, S. (2017). *Peer feedback in the classroom: Empowering students to be the experts*. ASCD.
- Saleh, S. E. (2013). Understanding communicative competence. *University Bulletin*, 3(15), 101-110.
- Sarıçoban, A. (2005). Classroom management skills of the language teachers. *Journal of Language and Linguistic Studies*, 1(1), 1-11.
- Shavelson, R. J. and P. Stern. (1981). Research on teachers' pedagogical thoughts, judgements, decisions and behaviour. *Review of Educational Research*, 51, 4.
- Skehan, P. (1998). *A Cognitive Approach to Language Learning*. Oxford University Press.
- Willis, D., & Willis, J. (2007). *Doing Task-based Teaching*. Oxford University Press.
- Willis, J. (1996). *A Framework for Task-Based Learning*. Addison Wesley Longman Limited.

	Name and Surname (姓名) : PIYANART PIYASATIT
	Highest Education (最高学历) : Ph.D.
	University or Agency (任职院校或单位) : Panyapiwat Institute of Management
	Field of Expertise (专业领域) : - Linguistics and Applied Linguistics - Curriculum and Teaching Methodology - Teaching Chinese as a Foreign Language
	Address (地址) : 85/1 Moo 2, Chaengwattana Rd., Bang-Talat, Pakkred, Nonthaburi, 11120 Thailand

